

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 291. Quid sit stuprum & quotuplex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

sentia trium testium cum uxore sua deprehensum, sive in domo propria sive uxor, sive in suburbano. Lauterb. l. c. § 32. male tamen dicens, id Jure Canonico non abrogatum. Quod etiam extendunt Bocerus tract. de adul. c. 5. num. 2. & alii quidam ad avum habentem neptem adulteram in potestate. Alii verisimilius negant, ut de matre, filio, fratre, uxore, patrono, imo & de patre & marito, dum ipsi adulteri aut de adulterio notati, Lauterb. §. 30. fundamentum hujus juris erat quod ad patrem potestas patris, quā de jure veteri patri competit, jus vitae in liberos in delictis capitalibus omnibus, quod tamen mutatum per L. fin. c. de patria potest. excepto casu adulterii; in marito vero justus dolor, quem temperare difficultimum. L. 28. §. 8. ff. b. t. Dum vero licet in hoc casu patri occidere filiam, ut impunè hoc faciat, requiritur primo, ut pater eodem impetu, quo occidit adulterum, occidat & filiam. Clar. §. Homicidium, num. 48. Secundo, quod filia sit in eius potestate. Tertiò: quod adulterantes deprehendat in domo sua, quam inhabitat, aut domo generi sui, non autem alibi. L. 22. & 23. ff. b. t. Clar. l. c. Lauterb. §. 32. Quartò, quod filia sit nupta. Clar. l. c. Quintò, ut deprehendantur in ipso actu turpidinibus. Clar. l. c. ita ut etiam fugientem in persecutione occidere possit. L. 23. §. fin. ff. b. t. Lauterb. §. 34. Habere haec omnia locum, etiam si adulter sit Clericus, possitque pater illum deprehensum in adulterio percutere citra excommunicationem aliasque penas. c. si quis suadente. Clarus l. c. citato Bermond. de concub. fol. 267. n. 5. in fine. dicente esse communem. Limitantur vero haec ipsa, ut occidere non sit licitum, si sit prægnans, ne partus innocens simul occidatur; si graviter vulnerata supervixerit. L. 32. ff. b. t. in pr. si filia sit virgo vel vidua. L. 22. §. 1. Lauterb. l. c. Ex parte vero mariti occidentis requiritur, ut adulter sit uita persona deprehensa in propria domo illius, non alibi. L. Marito. ff. b. t. Si tamen adulter sit persona honestior, maritus occidens illum non quidem punitur ultimo supplicio propter justum dolorem, nisi tamen punitur, v.g. relegatur in insulam, juxta L. si adulterium. §. Imperatores. ff. b. t. vel mittitur in exilium, juxta L. Gracchus. c. cod. tit. ita Clar. l. c. n. 49. ubi etiam quod maritus Clericu deprehensum in adulterio cum uxore percutiens non incurrat penas, Can. si quis suadente. juxta c. 3. de sent. excomm. Secus

tamen sit de sposo de futuro deprehendente Clericum cum sponsa sua de futuro in fornicatione, quem tamen si perculserit, Episcopus possit absolvere ab excommunicatione, absque eo, quod necesse sit recurrere ad Pontificem. De cætero in eorum in casibus, in quibus de jure liceret patri vel marito occidere adulterum deprehensum domi sua in adulterio, liceat mandare alteri, ut illum deprehensum occidat, controvertunt AA. tenent multi, quod liceat, quorum opinionem Clar. l. c. n. 15. dicit servari in practica, & sic judicasse Curiam Neapolitanam, probabilius cum Bald. in c. si quis vero de pace juram. firm. num. 3. & alii, eo quod, cum posse aliquem propriâ autoritate vindictam sumere occidendo aliquem, sit casus valde exorbitans à regulis juris communis, non videatur ad alias personas, quānq; quibus id exp̄sē concessum, extendor. Posse nihilominus idipsum à patre vel marito mandari proprio filio, tenent Clar. l. c. citatis Baldo in cit. L. Gracchus. num. 5. & alii dictibus esse communem DD.

2. Resp. Secundò: Quidquid quod ad hæc sit de Jure Civili & foro externo, in foro conscientie & coram Deo nullatenus licet patri aut marito filiam, vel uxorem, vel adulterum in adulterio deprehensos occidere. Gl. in c. inter hac. 33. q. 2. Gl. 1. Clar. num. 50. citatis aliis testantibus de communi. Lauterb. l. c. §. 35. est siquidem contra legem divinam & naturalem, & vel maximè contra Christianam pietatem, proximum in flagrante delicto & mortali peccato deprehensum absque mora & spatio penitendi interficere, & sic interficium æternam damnationi transcribere, ut Lauterb. l. c. cum de Lugo de I. & I. Tom. 4. d. 17. num. 11. sed neque obstat, quod legibus humanis civilibus talis occisio permittatur; cum per hoc non approbet aut reddatur licita, sed solū non puniatur, quamvis etiam impunitas illa ab usu & ubi vis recesserit, ut constat ex Ordine crim. A. 172. Clasen. ibid. ad A. 120. Struv. de Vindicta privat. c. 8. num. 10. Cothman. Vol. 5. resp. I. n. 445. & seq. quos citat Lauterb. quin etiam talis occisio penas veri Homicidii, saltem Juris Canonici, secum trahat. Can. inter cetera, & Can. Verius. 33. q. 2. Unde nescio, num Clarus cit. num. 50. in fine, recte dicat: Impium est meo iudicio, dicere apud nos vigere aliquam legem, quæ peccatum mortale committi permittat.

CAPUT II.

De Stupro, aliisque Criminibus Carnalibus.

Quæst. 291. Quid sit Stupro, & quo. duplex?

REsp. Ad Primum: Stupro propriè, prout sumitur b. t. est Virginis per concubitum illicitum defloratio, nullà præcedente pactione conjugali. c. lex illa. §. cum ergo. 36. q. 1. D. Thom. 2. 2. q. 154. a. 6. qui tamen addit: Sub parentum cura existens, quod juxta communem non est necessarium, ut Azor. p. 3. Inst. mor. L. 3. c. 11. q. 2. vel aliquanto explicatiu: est crimen publicum per illicitum concubitum foluti cum virginе vel vidua honeste vivente commissum, nullà præcedente pactione conjugali. §. item Lex. Inst. de publ. jud. Dicitur: Delictum publicum; quia per legem publicam notatur & coercetur. cit. §.

item Lex. distinguitur à concubinatu, quia concubina nec virgo nec vidua est, L. 34. ff. b. t. distinguitur à fornicatione, quia haec etiam cum muliere vulgari & non virgine committitur. L. 22. c. b. t. ab adulterio per Verba: Soluti cum virgine, si tamen virgo conjugata, quia solutus virginem matrimonio junctam ante hujus consummationem cognoscens, committit adulterium. Dicitur denique: Nulla præcedente pactione conjugali: nam stuprum non esse, si despontati præmatute concubant, sed ex conjugali affectione id fecisse præsumi, quamvis pena vel multat arbitriarum puniri soleant, censet Lauterb. l. c. §. 37. citato Theodor. in coll. crim. c. 6. Aphoris. 3. n. 45.

2. Resp. Ad Secundum: Stupro aliud est violentum, quod propriissime est stuprum, illud est, quo

quo virgo invita & retinens per vim opprimitur & defloratur, diciturque etiam oppressio barbarica. can. 14. caus. 32. q. 5. Renitentia autem illa in hoc consistit, quod vim passa non tantum manibus pendibus obnoxia fuerit, sed & vociferatione auxilium imploraverit. Masc. de prob. Vol. 4. concl. 1417. num. 26. Berlich. p. 5. concl. 41. num. 31. Damhoud. in enchyrid. rer. crim. c. 92. n. 4. & alii apud Lauterb. §. 38. Aliud non violentum, quod infertur virginis volenti & in sui violationem consentienti, vel plenè liberè, vel per dolum, fraudem, aut metum injusè incussum, ad illud extorquendum. Stuprum sive absolute, sive secundum quid violentum prater malitiam contrariam castitati includit malitiam iniustitiae in confessione à stupratore exprimendum; admittum verò non continet malitiam à fornicatione distinctam, idque, sive puella sit parentum aut tuorum potestati subiecta, & sine eorum consensu, sive illi non subiecta, vel iis consentientibus permittat se violari. Leif. de I. & I. L. 2. c. 10. du. I. Sanch. de mat. L. 7. d. 14. num. 7. Laym. Th. mor. tract. 3. p. 3. c. 13. num. 1. Pith. b. t. num. 37. & alii communiter contra Syl. Tolet. Azor. nulli siquidem per tale stuprum infertur injuria. Non ipsi virginis, quia consentienti & volenti non sit injuria. L. 1. ff. de injuris. non parentibus, sub quorum cura & potestate est; cùm puella habeat liberum usum membrorum suorum, sive corporis, ita ut possit eo nunquam uti ad carnalem copulam vel licet ut illo in legitimo matrimonio aut extra illud, absque eo, quod parentibus ullive alteri per tales non-usum, vel usum licitum, aut illicitum faciat injuriam, & consequenter nec stuprator cooperans puellæ ad illum voluntarium abusum corporis. Secus ac continet in rapto, quo puella, sive corrupta, sive incorrupta, sive violenta, sive sponte consentiens abripitur vel abducitur è domo paterna vel sua. Neque infertur damnum & injuria proli ex tali stupro nascitura; nam licet simplex fornicatio adveretur bona educationi proli, & hinc sit iniqua, repugnans juri naturæ contra castitatem, non juri proli, & hinc sit iniqua, repugnans juri naturæ contra castitatem, non juri proli, quale nullum habet proles nondum nata.

Quæst. 292. Quæ poenæ statutæ stupratori jure civili tam stupratori quam stuprata?

1. Resp. Primò: Stuprum attentatum & conatus, etiam ad actum proximum deveniens non consummatum punitur extraordinariè & arbitrarie pro qualitate facti & personæ. L. 1. §. 2. ff. de extraord. crim. Menoch. de Arb. L. 2. cap. 360. n. 33. Ord. crim. a. 119. interdum fustigatione. Carpz. I. Fend. p. 4. c. 30. defens. 5. & si adhibita violentia, punitur gravius. Arg. I. c. unic. c. de raptor. virginum, & hodiè tales conantes opprimere immauras & nondum vitipotentes puniri fustigatio ne cum perpetua relegatione, docet Theodor. I. c. Apb. 4. n. 37.

2. Secundò: Consummato stupro sine vi stuprator virginis, vel viduae bona fama, seu aliæ honestè citra ullam diffamationem viventis, si vilis conditionis est coercitione corporali, fustigatione unà cum relegatione, si honestioris conditionis, publicatione seu confiscatione dimidia parsis bonorum, §. item Lex Julia de adul. Inst. de publ. jud. v. pœnam. quamvis Clarus §. Stuprum. n. 3. dicat, non esse aliam illius pœnam hodiè, quam ut stu-

R. P. Leur. Jur. can. Lib. V.

pratam ducat in uxorem, vel condecenter doter, & credere se, sic ubique servari.

3. Resp. Tertiò: Poena violenter stuprantis virginem vel viduam honestè viventem jure civili est vel irrogatur ultimum supplicium. L. in eadem. §. præterea. ff. ad Leg. Jul. de vi publica, vel capitii seu mortis, ubi de consummatione & violentia constat. Gl. in c. 2. b. t. v. plebendus. & ibi Abb. n. 5. Farin. pr. crim. Caroli V. a. 119. & arg. L. fin. §. 1. ff. de re milit. L. 29. §. fin. ff. b. t. quam pœnam capitii extendit Bojardus ad Clar. §. Stuprum. n. 38. ad stupratorem, qui absque alia violentia, blanditiis, persuationibus, promissionibus, munerationibus virginem ad stuprum induxit, quod rectius negant Farin. pr. crim. q. 147. n. 30. Tusch. pract. v. Stuprum. concl. 710. num. 3. Haunol. de I. & I. Tom. 5. tract. 2. num. 58. Wiesn. b. t. n. 19. ne alijs fere semper capitale supplicium inferendum esset; cùm fere semper interveniant tales persuasions & promissiones. Extendunt quoque hanc pœnam Gilhaus. Arb. crim. c. 2. t. 22. n. 9. & alii apud Lauterb. l. c. eti pueri vi compressa ex post facto consenserit in stuprum. Alii ut Carpz. c. 31. def. 3. Farin. I. c. n. 26. & 30. intelligendum & extendendum censem ad stuprum vi commissum cum pueri immatura. Alii restringunt ad stuprum conjunctum cum rapto, intellige violento; Verum hodie pœnas Juris Civilis etiam in terris Imperii contra stupratores locum non habere, sed servari pœnas à Jure Canonico decretas testatur Pith. cit. n. 38. citatis cit. num. 3. & Hatprecht. in cit. §. Lex Julia, num. 91. qui tamen id limitat, nisi contra stupratorem actio criminaliter moveatur, ut, si pater stupratam puellam stupratori dare non vult in matrimonium, sed ad vindictam ob illatum stuprum contra illum agere volunt, tunc enim pœnas Juris Civilis ei infligi possunt.

Quæst. 293. Quæ pœne statutæ stupratori jure Canonico?

1. Resp. Primò: Ipsi virginis per vim defloratae sicut Jure Civili, ita & Jure Canonico nulla pena statuta, cùm resistendo, quantum potuit, nullam culpam admiserit, sed neque existimatio illius per tales violentam oppressionem violatur. L. 13. §. 7. ff. L. 20. c. b. t. Berlich. p. 3. concl. 41. num. 66. Lauterb. l. c. §. 40. Unde aliqui ei habitudinum virginalem gestare permittunt.

2. Resp. Secundò: Violenter oppressam stuprator Laicus debet vel in uxorem ducere, vel decenter dotare, prout constat c. 1. b. t. desumpto ex L. Exodi c. 22. v. 16. & Lib. Deuteronom. c. 22. v. 29. Unde decisio hujus cap. dum dicit, quod, qui seduxit virginem eamque stupravit, debeat eam dotare & uxorem habere, id intelligi debet non copulativè, sed disjunctivè, ut vel ducat, vel do tet eam juxta dispositionem c. 2. b. t. & prout hodie communiter recepta est hac pœna juris canonici, testantibus Bruninem. ad L. 20. c. b. t. §. 26. Carpz. I. Fend. p. 2. c. 27. defens. I. n. 6. Bardilid. de satisf. stupri. c. 2. n. 17. Pith. num. 41. & servari non solum in temporali Papæ territorio, ut volunt in c. pœnam. b. t. Host. num. 3. Abb. n. 2. Fagn. num. 2. sed ferè in toto Imperio testantur Salicet. in L. eum. qui. c. ad Leg. Jul. de adult. n. 3. Clar. cit. num. 3. vers. sed quidquid sit. & alii apud Wiesn. num. 20. ita ut præcisè ad ducendam illum compelli nequeat, sed solum sub conditione, nisi pœnas cit. c. 2. statutas incurrire velit, nam præter dotem, quam in eo casu nihilominus dare cogitur